

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

INSTITUTSIOONIDEVAHELISED KOKKULEPPED

EUROOPA PARLAMENDI, EUROOPA LIIDU NÕUKOGU JA EUROOPA KOMISJONI VAHEL
SÕLMITUD INSTITUTSIOONIDEVAHELINE PAREMA ÕIGUSLOOME KOKKULEPE

INSTITUTSIOONIDEVAHELINE KOKKULEPE,

13. aprill 2016,

parema õigusloome kohta

EUROOPA PARLAMENT, EUROOPA LIIDU NÕUKOGU JA EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 295,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon („kolm institutsiooni“) teevad lojaalselt ja läbipaistvalt koostööd kogu õigusloometsükklis. Sellega seoses tulevad nad meelde, et mõlemad kaasseadusandjad on võrdsed, nagu on sätestatud aluslepingutes.
- (2) Kolm institutsiooni tunnistavad oma ühist vastutust kvaliteetsete liidu õigusaktide koostamise eest ja selle tagamise eest, et niisugused õigusaktid keskenduksid valdkondadele, kus neil on kõige suurem lisandväärtus Euroopa kodanike jaoks, et need oleksid liidu ühiste poliitikaeesmärkide saavutamiseks võimalikult tõhusad, lihtsad ja selged, väldiks ülereguleerimist ning kodanikele, haldusasutustele ja ettevõtjatele, eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd), tulenevat halduskoormust ning et need koostataks viisil, mis võimaldaks neid hõlpsalt üle võtta ja praktikas kohaldada ning tugevdada liidu majanduse konkurentsivõimet ja jätkusuutlikkust.
- (3) Kolm institutsiooni tulevad meelde, et kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikliga 5 subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohta, on liidul kohustus võtta vastu õigusakte vaid sellisel juhul ja sellises ulatuses, kui võrd see on vajalik.
- (4) Kolm institutsiooni rõhutavad veel kord liikmesriikide parlamentide rolli ja vastutust, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokollis nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) ning Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokollis nr 2 (subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta).
- (5) Kolm institutsiooni lepivad kokku, et seadusandliku tegevuse kavandamisel tuleks võtta täiel määral arvesse iga välja pakutud liidu meetme potentsiaalse „Euroopa lisaväärtuse“ analüüsi ja samuti Euroopa mõõtme puudumisest tulenevat kulu liidu tasandi meetme puudumise korral.
- (6) Kolm institutsiooni leiavad, et avalikkuse ja sidusrühmadega konsulteerimine, olemasolevate õigusaktide järelhindamine ja uute algatuste mõju hindamine aitavad kaasa parema õigusloome eesmärgi saavutamisele.
- (7) Eesmärgiga hõlbustada läbirääkimisi seadusandliku tavamenetluse raames ja parandada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamist, kehtestatakse käesoleva kokkuleppega põhimõtted, mille kohaselt kogub komisjon enne delegeritud õigusaktide vastuvõtmist kõik vajalikud eksperditeadmised.

- (8) Kolm institutsiooni kinnitavad, et liidu õigusaktide lihtsustamise ja regulatiivse koormuse vähendamise eesmärgid tuleks ellu viia, ilma et see piiraks aluslepingutes kindlaksmääratud liidu poliitikaeesmärkide saavutamist ja siseturu terviklikkust.
- (9) Käesolev kokkulepe täiendab järgmisi paremat õigusloomet käsitlevaid kokkuleppeid ja deklaratsioone, mida kolm institutsiooni täielikult järgivad:
- 20. detsembri 1994. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe õigusaktide tekstide ametliku kodifitseerimise kiirendatud töömeetodi kohta ⁽¹⁾;
 - 22. detsembri 1998. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe ühenduse õigusaktide väljatöötamise kvaliteedi ühiste suuniste kohta ⁽²⁾;
 - 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta ⁽³⁾;
 - 13. juuni 2007. aasta kaasotsustamismenetluse praktilist korda käsitlev ühine deklaratsioon ⁽⁴⁾;
 - Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühine poliitiline deklaratsioon selgitavate dokumentide kohta ⁽⁵⁾,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

I. ÜHISED KOHUSTUSED JA EESMÄRGID

1. Kolm institutsiooni lepivad kokku, et nad järgivad parema õigusloome tava nende algatuste ja menetluste kaudu, mis on ette nähtud käesolevas kokkuleppes.
2. Kasutades oma volitusi ja kooskõlas aluslepingutes sätestatud menetlustega ning tuletades meelde tähtsust, mis nad omistavad ühenduse meetodile, lepivad kolm institutsiooni kokku, et nad järgivad liidu õiguse üldpõhimõtteid, nagu demokraatlik legitiimsus, subsidiaarsus ja proportsionaalsus ning õiguskindlus. Samuti lepivad nad kokku liidu õigusaktide koostamisel lihtsuse, selguse ja järjepidevuse ning õigusloomeprotsessi täieliku läbipaistvuse edendamises.
3. Kolm institutsiooni lepivad kokku, et liidu õigusaktid peaksid olema arusaadavad ja selged, võimaldama kodanikel, haldusasutustel ja ettevõtjatel raskusteta aru saada oma õigustest ja kohustustest, sisaldama asjakohaseid aruandlus-, järelevalve- ja hindamisnõudeid, vältima ülereguleerimist ja halduskoormust ja olema otstarbekal viisil rakendatavad.

II. PROGRAMMITÖÖ

4. Kolm institutsiooni lepivad kokku tugevdada liidu ühe- ja mitmeaastast programmitööd kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõikega 1, mille kohaselt on ühe- ja mitmeaastaste programmide algatamine komisjoni ülesanne.

Mitmeaastane programmitöö

5. Selleks et lihtsustada pikemaajalist kavandamist, vahetavad kolm institutsiooni uue komisjoni ametisse nimetamisel arvamusi kolme institutsiooni peamiste poliitikaeesmärkide ja prioriteetide kohta uuel ametiajal, ning alati kui võimalik, ka esialgse ajakava kohta.

Kohasel juhul koostavad kolm institutsiooni komisjoni algatusel ühised järeldused, mille allkirjastavad kolme institutsiooni juhid.

Kolm institutsiooni teevad komisjoni algatusel ühiste järelduste vahehindamise ja asjakohasel juhul kohandavad neid.

⁽¹⁾ EÜT C 102, 4.4.1996, lk 2.

⁽²⁾ EÜT C 73, 17.3.1999, lk 1.

⁽³⁾ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT C 145, 30.6.2007, lk 5.

⁽⁵⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 15.

Iga-aastane programmitöö – komisjoni tööprogramm ja institutsioonidevaheline programmitöö

6. Nii enne kui ka pärast iga-aastase tööprogrammi („komisjoni tööprogramm“) vastuvõtmist peab komisjon dialoogi Euroopa Parlamendi ja nõukoguga. Dialoog hõlmab järgmist:

- a) eelseisva aasta algatuste kohta vahetatakse varakult ja kahepoolset arvamusi enne, kui komisjoni president ja esimene asepresident esitavad kirjaliku panuse, milles nähakse asjakohase üksikasjalikkusega ette peamised suure poliitilise tähtsusega küsimused järgmisel aastal ja osutatakse komisjoni ettepanekutele, mis kavatakse tagasi võtta („kavatus-avaldus“);
- b) pärast liidu olukorda käsitlevat arutelu ja enne komisjoni tööprogrammi vastuvõtmist vahetavad Euroopa Parlament ja nõukogu kavatusavalduse alusel komisjoniga seisukohti;
- c) kooskõlas punktiga 7 vahetavad kolm institutsiooni omavahel arvamusi vastuvõetud komisjoni tööprogrammi kohta.

Komisjon võtab nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt igas dialoogi etapis väljendatud seisukohti, sealhulgas kaasseadusandjate soove algatuste osas.

7. Pärast komisjoni tööprogrammi vastuvõtmist vahetavad kolm institutsiooni selle põhjal arvamusi eelseisva aasta algatuste kohta ja lepivad kokku iga-aastast institutsioonidevahelist programmitööd käsitlevas ühisavalduses („ühisavaldus“), mille allkirjastavad kolme institutsiooni juhid. Ühisavalduses nähakse ette järgmise aasta üldised eesmärgid ja prioriteedid ning määratakse kindlaks suure poliitilise tähtsusega küsimused, mida tuleks – ilma et see piiraks aluslepingute kaasseadusandjatele antud volitusi – käsitleda seadusandlikus menetluses eelisjärjekorras.

Kolm institutsiooni teevad ühisavalduse rakendamise üle kogu aasta vältel regulaarset järelevalvet. Selleks osalevad kolm institutsiooni asjaomase aasta kevadel Euroopa Parlamendis ja/või nõukogus ühisavalduse rakendamise teemalistel aruteludel.

8. Komisjoni tööprogramm sisaldab peamisi seadusandlikke ja muid kui seadusandlikke ettepanekuid järgmiseks aastaks, sealhulgas kehtetuks tunnistamisi, uuesti sõnastamisi, lihtsustamisi ja tagasivõtmisi. Niivõrd, kui see on teada, märgitakse komisjoni tööprogrammis iga ettepaneku puhul järgmine: kavandatav õiguslik alus, õigusakti liik, komisjoni poolt vastuvõtmise tõenäoline ajakava ja mis tahes muu asjakohane teave menetluse kohta, sealhulgas teave mõju hindamise ja hindamisalase töö kohta.

9. Kooskõlas lojaalse koostöö ja institutsioonilise tasakaalu põhimõtetega esitab komisjon juhul, kui ta kavatses õigusakti ettepaneku tagasi võtta, olenemata sellest, kas sellisele tagasivõtmisele järgneb muudetud ettepaneku esitamine või mitte, niisuguse tagasivõtmise põhjused ning asjakohasel juhul kavandatavad edasised sammud koos täpse ajakavaga ning viib selle alusel läbi nõuetekohased institutsioonidevahelised konsultatsioonid. Komisjon võtab nõuetekohaselt arvesse kaasseadusandjate seisukohti ja reageerib neile.

10. Komisjon kaalub kiiresti ja üksikasjalikult Euroopa Parlamendi või nõukogu poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 225 või 241 kohaselt tehtud taotlusi liidu õigusakti vastuvõtmiseks.

Komisjon vastab sellistele taotlustele kolme kuu jooksul, võttes vastu konkreetse teatise, milles ta esitab taotlusele vastuseks kavandatavad järelemeetmed. Kui komisjon otsustab ettepanekut mitte esitada, teatab ta vastusena asjaomasele institutsioonile üksikasjalikult põhjustest ja esitab asjakohasel juhul analüüsi võimalike alternatiivide kohta ning vastab kaasseadusandjate tõstatatud küsimustele Euroopa lisaväärtusega ja Euroopa mõõtme puudumisest tulenevate kuludega seotud analüüside kohta.

Kui seda taotletakse, esitleb komisjon oma vastust Euroopa Parlamendi või nõukogu ees.

11. Komisjon esitab oma kavandamistöö kohta kogu aasta vältel regulaarselt ajakohastatud teavet ja põhjendab iga viivitust oma tööprogrammis sisalduva ettepaneku esitamisel. Komisjon annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule regulaarselt aru oma asjaomase aasta tööprogrammi rakendamise kohta.

III. PAREMAD ÕIGUSLOOMEVAHENDID

Mõjuhinnangud

12. Kolm institutsiooni nõustuvad, et mõjuhinnangud aitavad kaasa liidu õigusaktide kvaliteedi parandamisele.

Mõjuhinnang on vahend, mis peaks aitama kolmel institutsioonil teha asjatundlikke otsuseid, mitte poliitiliste otsuste aseaine demokraatlikus otsustusprotsessis. Mõjuhinnangud ei tohi kaasa tuua põhjendamatuid viivitusi õigusloomeprotsessis ega piirata kaasseadusandja võimet esitada muudatusettepanekuid.

Mõjuhinnangutes tuleks käsitleda probleemi olemasolu, ulatust ja tagajärgi ning küsimust, kas liidu meetmeid on vaja või mitte. Nendes tuleks integreeritud ja tasakaalustatud viisil ning kasutades nii kvalitatiivset kui ka kvantitatiivset analüüsi, selgitada alternatiivsed lahendused ning võimaluse korral potentsiaalsed kulud ja tulud lühikeses ja pikas perspektiivis, hinnates majanduslikku, keskkonnavalast ja sotsiaalset mõju. Täiel määral tuleks austada subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid nagu ka põhiõigusi. Alati kui võimalik, tuleks mõjuhinnangutes käsitleda ka Euroopa mõõtme puudumisest tulenevaid kulusid ning mõju konkurentsivõimele ja halduskoormust erinevate võimaluste puhul, võttes eriti arvesse VKEsid (põhimõte „kõigepealt mõtle väikestele“), digitaalaspekte ja territoriaalset mõju. Mõjuhinnangud peaksid põhinema täpsel, objektiivsel ja täielikul teabel ning olema proportsionaalsed oma ulatuse ja eesmärkide poolest.

13. Komisjon koostab mõjuhinnangud oma seadusandlike ja muude kui seadusandlike algatuste, delegeeritud õigusaktide ja rakendusmeetmete puhul, millel on tõenäoliselt märkimisväärne majanduslik, keskkonnavalane või sotsiaalne mõju. Komisjoni tööprogrammis või ühisavalduses sisalduvatele algatustele lisatakse üldjuhul mõjuhinnang.

Mõju hindamise käigus konsulteerib komisjon võimalikult laiapõhjaliselt. Mõjuhinnangute objektiivse kvaliteedikontrolli teeb komisjoni õiguskontrollikomitee. Mõjuhinnangute lõpptulemused tehakse kättesaadavaks Euroopa Parlamendile, nõukogule ja liikmesriikide parlamentidele ning need avalikustatakse koos õiguskontrollikomitee arvamus(t)ega komisjoni ettepaneku vastuvõtmise ajal.

14. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad komisjoni seadusandlike ettepanekute vaagimisel komisjoni mõjuhinnanguid täiel määral arvesse. Sel eesmärgil koostatakse mõjuhinnangud viisil, mis hõlbustab Euroopa Parlamendil ja nõukogul komisjoni tehtud valikute kaalumist.

15. Kui nad peavad seda õigusloomeprotsessi jaoks asjakohaseks ja vajalikuks, teevad Euroopa Parlament ja nõukogu nende poolt komisjoni ettepanekule tehtavate sisuliste muudatuste mõjuhinnangu. Üldjuhul lähtuvad Euroopa Parlament ja nõukogu oma edasises töös komisjoni mõjuhinnangust. „Sisulise“ muudatuse mõiste peaks kumbki institutsioon ise määratlema.

16. Komisjon võib omal algatusel või Euroopa Parlamendi või nõukogu kutsel oma mõjuhinnangut täiendada või teha muid analüüse, mida ta peab vajalikuks. Seda tehes võtab komisjon arvesse kogu kättesaadavat teavet, õigusloomeprotsessi konkreetset etappi ja vajadust vältida asjatuid viivitusi kõnealuses protsessis. Kaasseadusandjad võtavad kõiki komisjoni poolt selles kontekstis esitatud lisaelemente täiel määral arvesse.

17. Iga institutsioon vastutab ise oma mõjuhinnangute korraldamise, sealhulgas sisemiste organisatsiooniliste ressurside valiku ja kvaliteedikontrolli eest. Nad teevad regulaarselt koostööd, vahetades teavet mõjuhinnangute koostamise parima tava ja meetodika kohta, mis võimaldab igal institutsioonil parandada veelgi oma meetodeid ja menetlusi ning tagada üldise mõju hindamise töö sidususe.

18. Komisjoni algne mõjuhinnang ja igasugune täiendav institutsioonide poolt õigusloomeprotsessis tehtud mõju hindamise töö avalikustatakse õigusloomeprotsessi lõpuks ja seda saab kokkuvõetuna kasutada hindamise alusena.

Avalikkuse ja sidusrühmadega konsulteerimine ning tagasiside

19. Avalikkuse ja sidusrühmadega konsulteerimine on asjatundliku otsustusprotsessi ja õigusloome kvaliteedi parandamise lahutamatu osa. Ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 155 lõike 2 alusel komisjoni ettepanekute suhtes konkreetsete kokkulepete kohaldamist, viib komisjon enne ettepaneku vastuvõtmist avatud ja läbi- paistval viisil läbi avalikud konsultatsioonid, tagades, et avalikkusega konsulteerimise korraldamise viis ja tähtsajad võimaldaksid võimalikult laia osalemise. Eelkõige innustab komisjon konsultatsioonidel vahetult osalema VKEsid ja teisi lõpp- kasutajaid. See hõlmab ka avalikku internetipõhist konsulteerimist. Avalikkuse ja sidusrühmadega konsulteerimise tule- mused edastatakse viivitamata mõlemale kaasseadusandjale ja avalikustatakse.

Olemasolevate õigusaktide järelhindamine

20. Kolm institutsiooni kinnitavad suurima võimaliku järjepidevuse ja ühtsuse tähtsust liidu õigusaktide ning nende üle avalikkuse ja sidusrühmadega peetavate konsultatsioonide tulemuslikkuse ja mõju hindamiseks tehtava töö korraldamisel.

21. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu olemasolevate õigusaktide hindamise mitmeaastase kavandamise tulemustest ning võtab kõnealuse kavandamise puhul nii palju kui võimalik arvesse nende taotlusi konkreetsete poliitika- valdkondade või õigusaktide põhjalikuks hindamiseks.

Komisjoni hindamise kavandamisel võetakse arvesse liidu õigusaktidega ette nähtud aruannete ja läbivaatamiste tähtaegu.

22. Õigusloometsükli kontekstis peaks olemasoleva poliitika ja õigusaktide hindamine, mis põhineb tõhususele, mõju- susele, asjakohasusele, ühtsusele ja lisaväärtusele, moodustama aluse võimalike edasiste meetmete mõju hindamiseks. Nende protsesside toetamiseks lepivad kolm institutsiooni kokku, et asjakohastel juhtudel nähakse õigusaktides ette aruandlus-, järelevalve-, ja hindamiskord, vältides samal ajal ülereguleerimist ja halduskoormust, eelkõige liikmesriikides. Asjakohasel juhul võib niisugune kord sisaldada ka mõõdetavaid näitajaid, mille alusel koguda tõendeid õigusaktide mõju kohta kohapeal.

23. Kolm institutsiooni lepivad kokku, et nad kaaluvad süstemaatiliselt õigusaktides läbivaatamisklauslite kasutamist ja võtavad arvesse rakendamiseks ning tulemuste ja mõju kohta tõendite kogumiseks vaja minevat aega.

Kolm institutsiooni kaaluvad, kas teatavate õigusaktide kohaldamise võiks piirata kindla ajavahemikuga („aegumisklausel“).

24. Kolm institutsiooni teavitavad üksteist aegsasti enne, kui nad võtavad vastu või muudavad oma suuniseid paremate õigusloomevahendite kohta (avalikkuse ja sidusrühmadega konsulteerimine, mõjuhinnangud ning järelhindamine).

IV. ÕIGUSAKTID

25. Komisjon selgitab ja põhjendab ettepanekule lisatud seletuskirjas Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga ettepa- neku puhul selle õigusliku aluse ja õigusakti liigi valikut. Komisjon peaks võtma nõuetekohaselt arvesse seda, et määruste ja direktiivide olemus ja mõju on erinevad.

Samuti selgitab komisjon seletuskirjas kavandatavate meetmete põhjendatust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhi- mõtete valguses ja nende kokkusobivust põhiõigustega. Lisaks annab komisjon ülevaate kõigist avalikkuse ja sidusrüh- madega peetud konsultatsioonide ulatusest ja tulemustest, mõjuhinnangutest ning olemasolevate õigusaktide järelhinda- misest, mida ta on läbi viinud.

Kui kavandatakse õigusliku aluse muutmist nii, et see toob kaasa seadusandliku tavamenetluse asendamise seadusandliku erimenetluse või muu kui seadusandliku menetlusega, vahetavad kolm institutsiooni selles küsimuses arvamusi.

Kolm institutsiooni lepivad kokku, et õigusliku aluse valik on õiguslik otsus, mis tuleb teha objektiivsetel alusel, mis alluvad kohtulikule kontrollile.

Komisjon täidab jätkuvalt täiel määral oma institutsioonilist rolli, milleks on tagada aluslepingute ja Euroopa Liidu Kohtu praktika järgimine.

V. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA RAKENDUSAKTID

26. Kolm institutsiooni rõhutavad delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide olulisust liidu õiguses. Kasutatuna tõhusal ja läbipaistval viisil ja põhjendatud juhtudel, on need parema õigusloome lahutamatud vahendid, mis aitavad kaasa lihtsate ja ajakohaste õigusaktide koostamisele ning nende tõhusale ja kiirele rakendamisele. Seadusandja pädevuses on otsustada, kas ja millises ulatuses aluslepingute raames delegeeritud õigusakte või rakendusakte kasutada.

27. Kolm institutsiooni tunnistavad vajadust viia kõik kehtivad õigusaktid vastavusse Lissaboni lepinguga kehtestatud õigusraamistikuga ning eelkõige seavad esikohale kõigi selliste alusaktide kiire vastavusse viimise, mis osutavad endiselt kontrolliga regulatiivmenetlusele. Komisjon esitab ettepaneku kõnealuse vastavusseviimise kohta 2016. aasta lõpuks.

28. Kolm institutsiooni on leppinud kokku lisa esitatud ühisseisukohas delegeeritud õigusaktide ja nendega seonduvate standardklauslite kohta („ühisseisukoht“). Vastavalt ühisseisukohale ning läbipaistvuse suurendamise ja konsulteerimise edendamise eesmärgil võtab komisjon kohustuse koguda enne delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist vajalikke eksperditeadmisi, konsulteerides muuhulgas liikmesriikide ekspertidega ja korraldades avalikke konsultatsioone.

Kui rakendusaktide eelnõude varajases ettevalmistamise etapis on vaja laiemaid eksperditeadmisi, kasutab komisjon kohasel juhul lisaks eksperdirühmi, konsulteerib konkreetsete sidusrühmadega või korraldab avaliku konsultatsiooni.

Selleks et tagada võrdne juurdepääs kogu teabele, edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule kõik dokumendid samal ajal kui liikmesriikide ekspertidele. Euroopa Parlamendi ja nõukogu ekspertidel on süstemaatiline juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millele kutsutakse liikmesriikide eksperte ja kus valmistatakse ette delegeeritud õigusakte.

Komisjoni võidakse kutsuda Euroopa Parlamendi või nõukogu koosolekutele täiendavaks arvamuste vahetamiseks delegeeritud õigusaktide küsimuses.

Kolm institutsiooni alustavad pärast käesoleva kokkuleppe jõustumist ilma põhjendamatu viivitusega läbirääkimisi ühisseisukoha täendamiseks, nähes Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks ette mittesiduvad kriteeriumid.

29. Kolm institutsiooni võtavad endale kohustuse luua tihedas koostöös hiljemalt 2017. aasta lõpuks delegeeritud õigusaktide ühine funktsionaalne register, mis sisaldab hästi struktureeritud ja kasutajasõbralikul viisil esitatud teavet, mille eesmärk on parandada läbipaistvust, hõlbustada kavandamist ja tagada delegeeritud õigusakti kasutusaja kõigi etappide jälgitavus.

30. Seoses komisjoni rakendamisevolituste kasutamisega lepivad kolm institutsiooni kokku, et nad hoiduvad liidu õigusaktidesse selliste menetlusnõuete lisamisest, mis muudavad kontrollimehhanisme, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾. Komiteesid, kes täidavad oma ülesandeid kõnealuse määruse kohaselt kehtestatud menetluse alusel, ei tohiks selles rollis kasutada muude ülesannete täitmiseks.

31. Volitused võib liita, kui komisjon esitab objektiivsed põhjendused ühe ja sama seadusandliku akti kahe või enama volituse vahelise sisulise seose kohta ja kui seadusandlikus aktis ei ole sätestatud teisiti. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise käigus peetavate konsultatsioonide eesmärk on ka selgitada, milliseid volitusi võib pidada omavahel sisuliselt seotuks. Sellistel juhtudel osutavad Euroopa Parlament ja nõukogu oma mis tahes vastuväites selgelt, millisele volitusele vastuväide esitatakse.

VI. ÕIGUSLOOMEPROTSESSI LÄBIPAISTVUS JA KOORDINEERIMINE

32. Kolm institutsiooni tunnistavad, et seadusandlik tavamenetlus on arenenud regulaarsete kontaktide alusel menetluse kõigis etappides. Nad on jätkuvalt pühendunud seadusandliku tavamenetluse alusel tehtava töö täiustamisele kooskõlas lojaalse koostöö, läbipaistvuse, aruandekohustuslikkuse ja tõhususe põhimõttega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Eelkõige lepivad kolm institutsiooni kokku selles, et Euroopa Parlament ja nõukogu kui kaasseadusandjad teostavad oma volitusi võrdsetel alustel. Komisjonil on vahendajaroll ja ta peab kohtlema mõlemat seadusandjat võrdselt, austades täiel määral aluslepinguga kolmele institutsioonile antud ülesandeid.

33. Kolm institutsiooni hoiavad üksteist kogu õigusloomeprotsessi vältel pidevalt kursis oma tööga, nende vahel toimuvate läbirääkimiste käigu ja igasuguse tagasisidega sidusrühmadelt, mida nad võivad saada kohaste menetluste, sealhulgas nendevahelise dialoogi abil.

34. Euroopa Parlament ja nõukogu lepivad kaasseadusandjatena kokku, et tihedate kontaktide säilitamine juba enne institutsioonidevahelisi läbirääkimisi on oluline, et jõuda oma vastavates seisukohtades paremale vastastikusele arusaamisele. Selleks hõlbustavad nad õigusloomeprotsessi kontekstis vastastikust arvamuste ja teabe vahetamist, muuhulgas kutsudes mitteametlikele aruteludele regulaarselt ka teiste institutsioonide esindajaid.

35. Tõhususe huvides tagavad Euroopa Parlament ja nõukogu, et seadusandlike ettepanekuid püütakse käsitleda ühel ajal. Eelkõige võrdlevad Euroopa Parlament ja nõukogu iga õigusakti ettepaneku eri etapi esialgset ajakava kuni ettepaneku lõpliku vastuvõtmiseni.

36. Kolm institutsiooni võivad kohasel juhul leppida kokku, et nad koordineerivad jõupingutusi õigusloomeprotsessi kiirendamiseks, tagades samal ajal, et austatakse seadusandjate õigusi ja säilib õigusaktide kvaliteet.

37. Kolm institutsiooni lepivad kokku, et teabe esitamine liikmesriikide parlamentidele peab võimaldama viimastel täiel määral kasutada aluslepingute kohaseid õigusi.

38. Kolm institutsiooni tagavad asjakohaste õigusaktide ja asjakohase kohtupraktika alusel seadusandlike menetluste läbipaistvuse, sealhulgas kolmepoolsete läbirääkimiste kohase läbiviimise.

Kolm institutsiooni parandavad üldsuse teavitamist kogu õigusloometsükli vältel ja eelkõige annavad nad ühiselt teada seadusandliku tavamenetluse edukast tulemusest kohe pärast kokkuleppele jõudmist, korraldades selleks ühise pressikonverentsi või kasutades muid sobivaid vahendeid.

39. Selleks et hõlbustada õigusloomeprotsessi eri etappide jälgitavust, võtavad kolm institutsiooni kohustuse määrata 31. detsembriks 2016 kindlaks viisid, kuidas arendada selleks edasi platvorme ja vahendeid, eesmärgiga luua spetsiaalne ühine andmebaas seadusandlike aktide eelnõude menetlemise seisuga.

40. Kolm institutsiooni tunnistavad, et oluline on tagada, et iga institutsioon saab seoses rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimisega kasutada oma õigusi ja täita oma kohustusi vastavalt aluslepingutes sätestatudle kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega.

Kolm institutsiooni lubavad kohtuda kuue kuu jooksul alates käesoleva kokkuleppe jõustumisest, et pidada läbirääkimisi koostöö ja teabevahetuse praktilise korra parandamiseks aluslepingute raamistikus kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega.

VII. LIIDU ÕIGUSAKTIDE RAKENDAMINE JA KOHALDAMINE

41. Kolm institutsiooni lepivad kokku, et tuleb teha paremini struktureeritud omavahelist koostööd liidu õiguse kohaldamiseks ja selle mõju hindamiseks, eesmärgiga muuta see tulevaste õigusaktidega paremaks.

42. Kolm institutsiooni rõhutavad vajadust liikmesriikides liidu õigusakte kiiresti ja õigesti kohaldada. Direktiivide ülevõtmise tähtaeg peaks olema võimalikult lühike ja üldjuhul mitte ületama kahte aastat.

43. Kui liikmesriigid võtavad meetmeid liidu õigusaktide ülevõtmiseks või rakendamiseks või liidu eelarve täitmise tagamiseks, kutsuvad kolm institutsiooni neid üles teavitama üldsust selgelt nendest meetmetest. Kui liikmesriigid otsustavad seoses direktiivide oma õigusesse ülevõtmisega lisada elemente, mis ei ole kõnealuse liidu õigusaktiga kuidagi seotud, tuleb sellised lisandused teha äratuntavalt kas liikmesriigi õigusesse ülevõtmise akti(de)ga või seotud dokumentide kaudu.

44. Kolm institutsiooni kutsuvad liikmesriike üles tegema komisjoniga koostööd liidu õiguse rakendamise järelevalve ja hindamise jaoks vajaliku teabe ja andmete hankimisel. Kolm institutsiooni tulevad meelde liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühist poliitilist deklaratsiooni selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühist poliitilist deklaratsiooni selgitavate dokumentide kohta, mis käsitlevad selgitavaid dokumente, mis lisatakse ülevõtmismeetmete teatele, ning rõhutavad nende tähtsust.

45. Komisjon annab ka edaspidi igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru liidu õigusaktide kohaldamise kohta. Asjakohasel juhul sisaldab komisjoni aruanne viidet punktis 43 osutatud teabele. Komisjon võib anda lisateavet konkreetse õigusakti rakendamise seisuga kohta.

VIII. LIHTSUSTAMINE

46. Kolm institutsiooni kinnitavad oma kavatsust kasutada õigusloomes sagedamini uuesti sõnastamise tehnikat, järgides täiel määral 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilisema kasutamise kohta. Kui uuesti sõnastamine ei ole asjakohane, esitab komisjon ettepaneku vastavalt õigusaktide tekstide ametliku kodifitseerimise kiirendatud töömeetodit käsitleva 20. detsembri 1994. aasta institutsioonidevahelisele kokkuleppele niipea kui võimalik pärast muutmisakti vastuvõtmist. Kui komisjon sellist ettepanekut ei esita, põhjendab ta seda.

47. Kolm institutsiooni võtavad kohustuse edendada kõige tõhusamaid õigustloovaid instrumente, nagu ühtlustamine ja vastastikune tunnustamine, et vältida ülereguleerimist ja halduskoormust ning täita aluslepingute eesmärgi.

48. Kolm institutsiooni lepivad kokku, et teevad koostööd õigusaktide ajakohastamiseks ja lihtsustamiseks ning selleks, et vältida ülereguleerimist ning halduskoormust kodanikele, haldusasutustele ja ettevõtjatele, sealhulgas VKEdele, tagades samal ajal õigusaktide eesmärkide täitmise. Sellega seoses lepivad kolm institutsiooni kokku, et vahetavad selles küsimuses arvamusi enne komisjoni tööprogrammi lõplikku valmimist.

Komisjon võtab kohustuse esitada oma õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) tehtava panusena igal aastal ülevaate, sealhulgas iga-aastase koormusanalüüsi liidu poolt õigusaktide lihtsustamiseks ning ülereguleerimise vältimiseks ja halduskoormuse vähendamiseks tehtud jõupingutuste tulemuste kohta.

Tuginedes institutsioonide mõjuhindangutele ja hindamisalasele tööle ning liikmesriikide ja sidusrühmade panusele, võttes samal ajal arvesse liidu reguleerimise kulusid ja kasu, mõõdab komisjon võimaluse korral kvantitatiivselt regulatiivse koormuse vähenemist või konkreetsete ettepanekute või õigusaktide kokkuhoiupotentsiaali.

Samuti hindab komisjon, kas õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmis on võimalik seada eesmärgid koormuse vähendamiseks konkreetsetes sektorites.

IX. KOKKULEPPE RAKENDAMINE JA JÄRELEVALVE

49. Kolm institutsiooni võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et neil on käesoleva kokkuleppe nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud vahendid ja ressursid.

50. Kolm institutsiooni jälgivad ühiselt ja regulaarselt käesoleva kokkuleppe rakendamist nii poliitilisel tasandil toimivate iga-aastaste arutelude kaudu kui ka tehnilisel tasandil institutsioonidevahelises koordineerimisrühmas.

X. LÕPPSÄTTED

51. Käesoleva institutsioonidevahelise kokkuleppega asendatakse 16. detsembri 2003. aasta paremat õigusloomet käsitlev institutsioonidevaheline kokkulepe ⁽²⁾ ja 2005. aasta novembri institutsioonidevaheline ühine lähenemisviis mõjuhindangule ⁽³⁾.

Käesoleva kokkuleppe lisa asendab 2011. aasta ühiseisukoha delegeeritud õigusaktide kohta.

52. Käesolev kokkulepe jõustub sellele allkirjutamise päeval.

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

⁽²⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. aprill 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

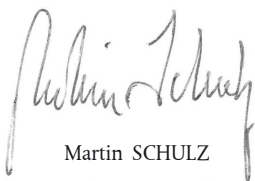
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

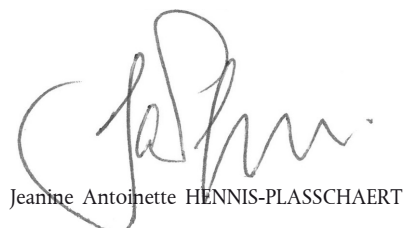
За Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

За Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Kommission puolesta
 På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

LISA

Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisseisukoht delegeeritud õigusaktide kohta**I. Kohaldamisala ja üldpõhimõtted**

1. Käesolev ühisseisukoht põhineb 2011. aasta ühisseisukohal delegeeritud õigusaktide kohta ja asendab selle ning ühtlustab tava, mille Euroopa Parlament ja nõukogu selle alusel löid. Käesolevas ühisseisukohas esitatakse praktiline kord ning kokkulepitud selgitused ja eelistused, millest lähtutakse seadusandlike volituste delegeerimisel Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping“) artikli 290 alusel. Kõnealuse artikli kohaselt peavad igas seadusandlikus aktis, millega volitusi delegeeritakse („alusakt“), olema sõnaselgelt kindlaks määratud delegeerimise eesmärgid, sisu, ulatus ja kestus.
2. Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon („kolm institutsiooni“) teevad oma volituste rakendamisel ja ELi toimimise lepingus sätestatud menetluste kohaselt koostööd kogu menetluse vältel, et delegeeritud volituste kasutamine oleks sujuv ning et oleks tagatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu tõhus kontroll nende volituste kasutamise üle. Selleks tuleb säilitada asjakohased sidemed haldustasandil.
3. Asjaomased institutsioonid võtavad sõltuvalt alusakti vastuvõtmise menetlusest endale kohustuse kasutada ELi toimimise lepingu artikli 290 alusel volituste delegeerimise ettepaneku tegemisel või volituste delegeerimisel võimalikult suurel määral käesoleva ühisseisukoha liites esitatud standardklausleid.

II. Konsulteerimine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel

4. Delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel konsulteerib komisjon liikmesriikide määratud ekspertidega. Liikmesriikide ekspertidega konsulteeritakse aegsasti iga komisjoni talituste poolt ettevalmistatud delegeeritud õigusakti eelnõu puhul (*). Delegeeritud õigusaktide eelnõud tehakse liikmesriikide ekspertidele kättesaadavaks. Kõnealune konsulteerimine toimub olemasolevate eksperdirühmade kaudu või liikmesriikidest pärit ekspertidega peetavate erakorraliste koosolekute vormis, millel osalemise kutsed saadab komisjon kõikide liikmesriikide alaliste esinduste kaudu. Liikmesriigid otsustavad, kes nende ekspertidest osaleb. Liikmesriikide ekspertidele edastatakse delegeeritud õigusaktide eelnõud, päevakorra kavand ja kõik muud asjakohased dokumendid nii, et ettevalmistamiseks jääks piisavalt aega.
5. Liikmesriikide ekspertidega peetud iga koosoleku lõpus või selliste koosolekute järelmeetmete võtmisel annavad komisjoni talitused ülevaate arutelude põhjal tehtud järeldustest ja edasistest plaanidest, sealhulgas sellest, kuidas nad kavatsesid ekspertide seisukohti arvesse võtta. Järeldused kantakse koosoleku protokollis.
6. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel võib konsulteerida ka sidusrühmadega.
7. Kui delegeeritud õigusakti eelnõu sisu mis tahes moel muudetakse, annab komisjon liikmesriikide ekspertidele võimaluse avaldada delegeeritud õigusakti eelnõu muudetud versiooni kohta arvamust, asjakohasel juhul kirjalikult.
8. Konsulteerimise kokkuvõtte esitatakse delegeeritud õigusakti seletuskirjas.
9. Komisjon avaldab korrapäraselt kavandatavate delegeeritud õigusaktide esialgsed loetelud.

(*) Euroopa järelevalveasutuste määrustes [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84)] kirjeldatud regulatiivsete tehniliste standardite ettevalmistamise menetluse üksikasju võetakse arvesse ilma, et see piiraks käesolevas kokkuleppes sätestatud konsulteerimiskorda.

10. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel tagab komisjon kõikide dokumentide, sealhulgas õigusaktide eelnõude sama- ja õigeaegse edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule samal ajal nende esitamisega liikmesriikide ekspertidele.
11. Kui nad peavad seda vajalikuks, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu saata kumbki oma eksperdid osalema komisjoni eksperdirühmade delegeeritud õigusakte ettevalmistavatel koosolekutel, kuhu on kutsutud liikmesriikide eksperdid. Selleks edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule eelseivate kuude töökava ja kutsed kõikidele ekspertide koosolekutele.
12. Kolm institutsiooni teatavad üksteisele oma vastavad eriotstarbelised elektronposti aadressid, mida kasutatakse delegeeritud õigusaktidega seotud kõikide dokumentide edastamiseks ja vastuvõtmiseks. Kui käesoleva kokkuleppe punktis 29 nimetatud register on loodud, kasutatakse selleks kõnealust registrit.

III. Dokumentide edastamise kord ja tähtaegade arvutamine

13. Komisjon edastab delegeeritud õigusaktid ametlikult Euroopa Parlamendile ja nõukogule sobiva mehhanismi kaudu. Salastatud dokumente käideldakse vastavalt sisemisele halduskorrale, mille iga institutsioon on töötanud välja kõigi vajalike tagatiste andmiseks.
14. Selleks et tagada, et Euroopa Parlament ja nõukogu saaksid kasutada ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaseid õigusi igas alusaktis sätestatud tähtaegade jooksul, ei edasta komisjon delegeeritud õigusakte järgmistel ajavahemikel:

— 22. detsember – 6. jaanuar;

— 15. juuli – 20. august.

Neid ajavahemikke võetakse arvesse üksnes juhul, kui vastuväite esitamise tähtaeg põhineb punktil 18.

Käesolevat punkti ei kohaldata käesoleva ühiseisukoha VII jaos sätestatud kiirmenetluse korras vastuvõetavate delegeeritud õigusaktide puhul. Kui delegeeritud õigusakt võetakse vastu kiirmenetluse korras ühe esimeses lõigus märgitud ajavahemiku jooksul, algab alusaktis sätestatud vastuväidete esitamise tähtaja arvestamine alles asjaomase ajavahemiku lõppedes.

Kolm institutsiooni lepivad Euroopa Parlamendi valimistele eelneva aasta 1. oktoobriks kokku delegeeritud õigusaktide teatavaks tegemise korra valimistega kaasneva parlamenditöö seiskumise ajaks.

15. Vastuväidete esitamise tähtaeg hakkab kulgema siis, kui Euroopa Parlament ja nõukogu on kätte saanud delegeeritud õigusakti versioonid kõigis ametlikes keeltes.

IV. Delegeerimise kestus

16. Alusaktiga võib komisjoni volitada vastu võtma kindlaksmääramata kestusega või kindlaksmääratud kestusega delegeeritud õigusakte.
17. Kui kestus määratakse kindlaks, peaks alusaktiga põhimõtteliselt nägema ette volituste delegeerimise automaatse pikendamise samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab niisuguse pikendamise suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist. Komisjon koostab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne iga ajavahemiku lõppemist. See punkt ei mõjuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu õigust võtta delegeerimine tagasi.

V. Euroopa Parlamendi ja nõukogu vastuväidete esitamise tähtajad

18. Ilma et see mõjutaks kiirmenetluse kohaldamist, peaks igas alusaktis iga üksikjuhtumi korral eraldi kindlaksmääratav vastuväite esitamise tähtaeg olema põhimõtteliselt vähemalt kaks kuud, mida saaks kummagi institutsiooni (Euroopa Parlamendi või nõukogu) puhul tema algatusel pikendada kahe kuu võrra.

19. Delegeeritud õigusakti võib siiski avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne kõnealuse ajavahemiku möödumist juhul, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on teatanud komisjonile, et nad ei esita vastuväidet.

VI. Kiirmenetlus

20. Kiirmenetlust tuleks kasutada üksnes erakorralistel juhtudel, nagu juhtudel, mis on seotud julgeoleku ja turvalisuse küsimustega, tervise ja ohutuse kaitsmise või välissuhetega, sealhulgas humanitaarkriisidega. Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid kiirmenetluse valimist alusaktis põhjendama. Alusaktis määratakse kindlaks kiirmenetluse kasutamise juhud.
21. Komisjon kohustub teavitama Euroopa Parlamenti ja nõukogu delegeeritud õigusakti võimalikust kiirmenetluse korras vastuvõtmisest. Niipea kui komisjoni talitused sellise võimaluse ette näevad, eelteavitavad nad sellest mitteametlikult punktis 12 osutatud eriotstarbeliste elektronposti aadresside kaudu Euroopa Parlamendi ja nõukogu sekretariaate.
22. Kiirmenetluse korras vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata alusaktis sätestatud tähtaja jooksul vastuväidet. Vastuväite esitamise korral tunnistab komisjon õigusakti kehtetuks otsekohe, kui Euroopa Parlament või nõukogu on talle teatanud otsusest esitada vastuväide.
23. Kiirmenetluse korras vastu võetud delegeeritud õigusaktist Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatades esitab komisjon kõnealuse menetluse kasutamise põhjused.

VII. Avaldamine Euroopa Liidu Teatajas

24. Delegeeritud õigusaktid avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* L-seerias üksnes pärast vastuväidete esitamise tähtaja möödumist, välja arvatud punktis 19 kirjeldatud asjaolude korral. Kiirmenetluse korras vastu võetud delegeeritud õigusaktid avaldatakse viivitamata.
25. Ilma et see mõjutaks ELi toimimise lepingu artikli 297 kohaldamist, avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* L-seerias ka Euroopa Parlamendi või nõukogu otsus võtta volituse delegeerimine tagasi, otsus esitada kiirmenetluse korras vastu võetud delegeeritud õigusakti suhtes vastuväide või otsus olla volituste delegeerimise automaatse pikendamise vastu. Otsus delegeerimine tagasi võtta jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
26. Komisjon avaldab samuti *Euroopa Liidu Teatajas* otsused, millega tunnistatakse kehtetuks kiirmenetluse korras vastu võetud delegeeritud õigusaktid.

VIII. Vastastikune teabevahetus, eelkõige delegeerimise tagasivõtmise korral

27. Euroopa Parlament ja nõukogu teavitavad üksteist ja komisjoni, kui nad kasutavad alusaktis sätestatud tingimusi kohaldades oma õigusi.
28. Kui Euroopa Parlament või nõukogu algatab menetluse, mille tulemusel võidakse volituse delegeerimine tagasi võtta, teavitab ta sellest kahte teist institutsiooni hiljemalt üks kuu enne delegeerimise tagasivõtmise otsuse tegemist.

Liide

Standardklauslid

Põhjendus:

... [Eesmärk] peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte ... [sisu ja kohaldamisala] kohta. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprill 2016 institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

Artikkel (artiklid), millega volitused delegeeritakse

Kooskõlas artikliga [A] [võtab komisjon vastu/on komisjonil õigus vastu võtta] delegeeritud õigusakte [sisu ja kohaldamisala] kohta.

Täiendav lõik, mis lisatakse, kui kasutatakse kiirmenetlust:

Kui [sisu ja kohaldamisala] puhul tungiv kiireloomulisus seda nõuab, kohaldatakse käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidele artiklis [B] sätestatud menetlust.

Artikkel [A]

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

[kestus]

1. võimalus

2. Artikli(te)s ... osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates ... [alusakti jõustumise kuupäev või muu kaasseadusandjate määratud kuupäev].

2. võimalus

2. Artikli(te)s ... osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile ... aastaks alates ... [alusakti jõustumise kuupäev või muu kaasseadusandjate määratud kuupäev]. Komisjon esitab delegeeritud volituse kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne ...-aastase tähtaja möödumist. Volituse delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. võimalus

2. Artikli(te)s ... osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile ... aastaks alates [alusakti jõustumise kuupäev või muu kaasseadusandjate määratud kuupäev].

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli(te)s ... osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprill 2016 institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli(te) ... alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole [kahe kuu] jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega [kahe kuu] võrra.

Täiendav artikkel, mis lisatakse, kui kasutatakse kiirmenetlust:

Artikkel [B]

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata vastuväidet kooskõlas lõikega 2. Delegeeritud õigusakti teatavaks tegemisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule põhjendatakse kiirmenetluse kasutamist.
 2. Nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes esitada vastuväiteid artikli [A] lõikes 6 osutatud korras. Sellisel juhul tunnistab komisjon pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu teatab oma otsusest esitada vastuväide, õigusakti viivitamata kehtetuks.
-